

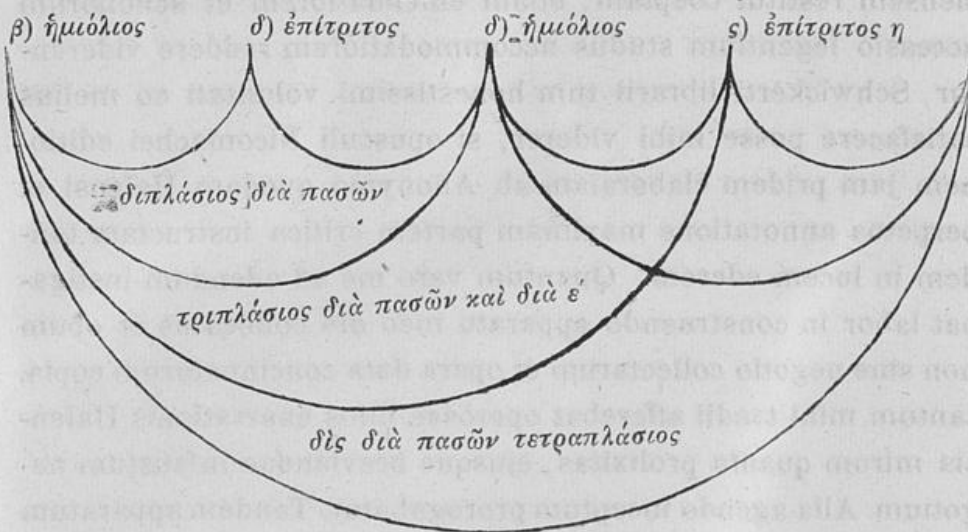
In ingressione studiorum officiorumque novi muneris ante hos XXXIV annos edidi Nicomacheae Isagoges arithmeticae specimen, collatis jam duobus codicibus bombycino Norimbergensi, scite et eleganter scripto litterarum notis saeculi fere XIV. et inferioris aetatis, ut e festinata scriptura suspicari licebat, chartaceo Guelferbytano copiosiore quidem, propter manus autem negligentiam lectu longe difficillimo. Haec omnia ita erant composita et comparata, ut, quam non modo lectionis larga varietas orationem Nicomacheam, jam ab Astio post ed. Parisiensem restitui coeptam, etiam emendatiorem et scholiorum accessio legentium studiis accommodatiorem reddere viderentur, Schwickerti librarii tum honestissimi voluntati eo melius satisfacere posse mihi viderer, si opusculi Nicomachei editionem jam pridem elaboraam ab Anonymo quodam Halensi et perpetua annotatione maximam partem critica instructam tandem in lucem ederem. Quantum vero me ad edendum instigabat labor in construendo apparatu meo diu collocatus et opum non sine negotio collectarum et opera data concinnatarum copia, tantum mihi taedii afferebat operosae illius enarrationis Halensis mirum quanta prolixitas, ejusque breviandae infaustum negotium. Alia agendo inceptum prorogabatur. Tandem apparatus Halensem sosii heredibus reddidi et edendae Isagoges Nicomacheae consilium si non prorsus missum feci, tamen in opportunius tempus differendum censi. Nuper autem externi cujusdam philologi monitu ad repostum illud opusculum relapsus operae pretium esse putavi, saltim scholia pulvisculo excusso jam in lucem edere, praesertim quum totus apparatus meus ad edendum plane compositus esset. Satis tamen habui scholia utriusque codicis Norimbergensis et Guelferbytani, omissis, quae jam anno h. s. XXVIII. in illo specimine proposueram, capitum I. II. III. omni-

bus, edidisse, magna illa adhuc variae scripturae multitudine in usum futurum reservata. Ne vero Nicomachea oratione addita hujus scriptionis fines proferrentur, lectores ad Astii editionem ablegandos esse duxi et hujus editionis verbis scholiorum capita sive prima verba ad Nicomachea retuli.

SCHOLIA.

Ad verba Nicomach. Isag. Arithm. I, 4. Vs. 7. *λόγον τινα κοσμικόν*] κοσμικὸν λέγει αὐτὸν ὡς τὴν τοῦ κόσμου θέσειν τε καὶ σύνταξιν προὔπρογράφει Ms. Guelf.

Ad verba (1, 5, 5 sqq.): *αἱ μουσικαὶ συμφωνίαι*

lib. 1. cap. 7. Vers. 3. τοῦ δὲ ἀριθμοῦ πρώτη τομὴ] ο ἀριθμὸς εἰς ἄρτιον καὶ περιττόν. Ms. Norimb.

εἰς τὰ μέγιστα κ. λ.] Τοῦτο βούλεται εἰπεῖν, ὅτι ὁ ἄρτιος [ἀριθμὸς¹] δίχα τεμνόμενος κατ' αὐτὴν τὴν τομὴν ἅμα παραμφαίνει καὶ τῶν ἐν πηλικότητι μερῶν τὸ μέγιστον ἦτοι τὸ ἥμισυ. ὅπερ δύοστον ἀκριβέστερον λέγεται, ὡς ἀπὸ τοῦ δύο παρανομασμένον. [ὥσπερ² καὶ τὸ τρίτον ἀπὸ τοῦ τρίτου καὶ

¹ ἐλάχιστος τοῦ β ἕτερος οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς Guelf.

² [ὥσπερ — τοῦ δ'] haec om. G.

τὸ τέταρτον ἀπὸ τοῦ δ'.] πάντων γὰρ μερῶν τε καὶ μορίων τὸ δύοστον [ἦτοι¹ τὸ ἡμισυ] μεῖζόν ἐστι [διὰ² τοῦτο καὶ μέγιστον]. Παρεμφαίνει δ' ὡσαύτως καὶ τὸν ἐλάχιστον πάντων τῶν ἀριθμῶν ἦτοι αὐτὸν τὸν δύο. ἀφ' οὗ τὸ δύοστον παρωνόμασται. πάντως δὲ ἐλάχιστος³ ἕτερος ἀριθμὸς, πλὴν τοῦ β οὐκ ἔστιν. ἢ γὰρ μονὰς οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς N. G.

cap. 7. Vs. 20. τὸ ἕτερον εἶδος] τουτέστιν ἢ τὸ ἄρτιον ἢ τὸ περιττόν (haec uterque praestat cod. G. et N.).

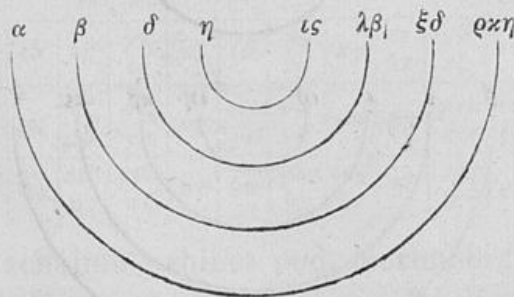
cap. 8. vs. 8. ἀρτιάκις ἄρτιον] δόξει μὲν ἴσως ταῦτόν εἶναι τὸ ἀρτιοπέρισσον τῷ περισσαρτίῳ, τῶν αὐτῶν μὲν ὀνομάτων καὶ ἀμφοτέροις εἰς τὴν σύνθεσιν παρελημμένων, πλὴν κατὰ ἀντιστροφὴν· ἔστι δὲ οὐχ οὕτως, ἀλλ' ἀρτιοπέρισσον μὲν εἴρηται, ὅτι τὰ διχοτομήματα εὐθὺς περισσὰ ἔχει, ἃ καὶ εἰσιν ἄτμητα διὰ τοῦτο. περισσάρτιον δὲ ὅτι περισσῶς καὶ πλειόνως ἔχει τὸ εἰς δύο ἴσα τέμνεσθαι, μὴ μέντοι μέχρι μονάδος. Norimb.

Ibid. Vs. 9. περισσάρτιον] κδ' ιβ' ε' γ' (Anonymus Halensis, incertum unde, addidit).

Ibid. Vs. 75. ἀρτιάκις ἀρτιώνυμον] τουτέστιν, ὅτι ἐξ ἀρτιάκις ἀρτίου ἀριθμοῦ παρονομάζεται Norimb.

Ibid. 26. ἀρτιάκις ἀρτιοδύναμον] τουτέστιν, ὅτι εἴη ἐν αὐτῷ ποσότης μία, ἀρτιάκις ἄρτιος ἀριθμὸς ἔστιν. Norimb.

Ibid. Vs. 42. p. 46. ed. Ast.) ἀ' β' — ρκή]

Ibid. Vs. 45. πᾶν δὲ μέρος] τοῦτο ἀσαφῶς λίαν εἴρηται τῷ τεχνικῷ. Ἔστι δὲ, ὃ λέγει τοιοῦτον· ὅτι ἕκαστος τῶν ἀρτιάκις ἀρτίων ὅπερ ἂν ἔχοι μέρος, ἐκ ποσότητός τινος μονάδων τῶν ἐν τινι ἑτέρῳ μέρει αὐτοῦ παρονομάζεται· καὶ ἐκεῖνο δὲ πάλιν,

¹ [ἦτοι τὸ ἡμισυ] haec verba sunt glossematis instar, nec exstant in cod. G.

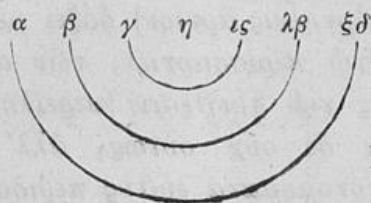
² [διὰ τ. κ. μέγ.] absunt a cod. G. sunt in cod. Norimb.

³ [ἐλάχ. ἐ. ἀ. π. τ. β. ο. ε.] cod. Norimb.

ἀφ' οὗ τοῦτο παρονομάζεται, τὴν παρωνυμίαν ἐκ τούτου λαμβάνει· τουτέστιν ὅτι ἀντιδιδόασιν ἀλλήλοις ἐκ τῆς ποσότητος τῶν ἐν αὐτοῖς μονάδων τὰς παρωνυμίας. Norimb.

Scholia.

Ad 1, 8. Vs. 63. (pag. 77. vs. 11. ed. Ast.) ἀναποκοινοῦνται ἀλλήλαις]

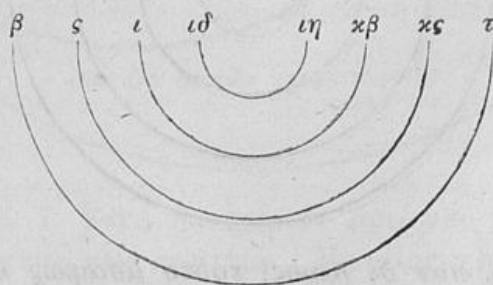
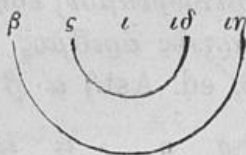
Norimberg.

Ad 1, 8. Vs. 90. (p. 77. Vs. 32. ed. Ast.) περισσός ἐστι]

γ ζ ιε λα ξγ ρκζ σνε
α β δ η ις λβ ξδ ρκη σνε Norimb.

Ad 1, 9. Vs. 34. (p. 79. vs. 17. ed. Ast.) ἐμηκύνθησαν] ἐπολυπλασιάσθησαν. Norimberg.

Ibid. Vs. 36. Ἐν μὲν οὖν τῷ φυσικῷ ὕφει]

Ad 1, 10. Vs. 25. (p. 80. ed. Ast.) ὁ μὲν τὸ μέγιστον μ. μ.] ὁ ἀρτιοπέρισσος ἦτοι τὸ ὄλον Norimb.

Ibid. Vs. 27. ὁ δὲ τὸ μικρότατον μ.] ὁ ἀρτιάκις ἀρτιος ἦτοι τὴν μονάδα. Norimb.

Ibid. Vs. 39. Γεννάται] Μήκος.

	γ	ε	ζ	θ	ια	ιγ	ιε	ιζ	ιθ	κα	
	δ	η	ίς	λβ	ξδ	ρκη	σνς	φιβ	,ακδ	,βμη	
	ιβ	κδ	μη	ςς	ρββ	τπδ	ψξη	,αφλς	,γοβ	,ςρμδ	
	κ	μ	π	ρξ	τκ	χμ	,ασπ'	,βφξ	,ερκ	,ασμ	
πλάτος	κη	νς	ριβ	σκδ	νμη	ωςς	,αψςβ	,γφηδ	,ζρξη	αδχςς	
	λς	οβ	ρμδ	σπη	φος	,αρνβ	βτδ	,δχη	,θσις		
	μδ	πη	ρος	τββ	ψδ	,αυη	βωις	,ελβ			
	νβ	ρδ	ση	νις	ωλβ	,αχξδ	,γπη	,ςχνς			
	ξ	ρκ	σμ	νη	ξξ	,αξκ	,γωμ	,ζωπ			
	ξη	ρλς	σοβ	φμδ	,άπη	βρος	,δτνβ	,χψδ			

1, 11, 1. (p. 82. Vs. 5. ed. Ast.) Τοῦ δὲ περισσοῦ (ἀριθμοῦ addunt N. et G.)

πρῶτον καὶ ἀσύνθετον καθ' αὐτὸ μὲν δεύτερον δεύτερον σύνθετον
 N. et G. (ὡς ὁ γ', ο ε', καὶ σύνθετον· πρὸς ἄλλο N. G. (ὡς ὁ θ', ὁ ιέ
 ὁ ζ' G.) δὲ πρῶτον καὶ ἀσύνθετον Guelf.)
 Nor. Guelf.

1, 13. Vs. 25. (p. 84. Vs. 21. ed. Ast.) ἐκθήμενος]

γ	ε	γ	γγ	ια	ιγ	γε	ιζ	ιθ	κζ	κγ	εε	γθ	ιθ	λα	για	ιζ	λζ
			θ			ιε			κα	κε	κς	ιθ		λα	για	ιζ	λζ
γ ^{ιε}	οζ	μγ	εθ	μζ	ζζ	γιζ	νγ	εια	νθ	νθ	ξα	γκα	ειγ	ξζ	γεγ	οα	ογ
ζε			με		μθ	γα		γε	νς			ξγ	ξε		ξθ		
οε																	
γ	ε	οθ	γκζ	πγ	ειζ	γνθ	πθ	θα	γλα	εεθ	θς	νλγ	ρα	ργ	εκα	ρζ	ρθ
			πα		πε	πς			ςγ	ςε	ςζ	ςθ			γλε		
															ρε		

Sic hoc scholion exhibet cod. Norimberg. In cod. Guelf. inscribitur τὸ Ἐρατοσθένειον κωσικὸν (cf. Vs. 18.) ac cribrum dena in transversum habet foramina, quorum singulis quibusque quina subjunguntur.

1, 13. Vs. 43. (p. 85. Vs. 3. ed. Ast.) πάντας τοὺς τετράδα διαλείποντας] ὁ γὰρ ε' παραλιπὼν τοὺς μετ' αὐτὸν (sic N.

* Est etiam inscriptio capitis, quae in Paris. deest, Διαίρεσις τοῦ περαιοῦ cod. Norimb. περὶ περισσοῦ ἀριθμοῦ cod. Guelf. quae codd. discrepantia inscriptiones originis serotinae arguit; (XII. Anonymi Halensis, XIII. Boëth.).

ἑαυτῶν G.) ἐφεξῆς δ' τουτέστι τὸν ζ', τὸν θ', τὸν ιά, τὸν ιγ' μετροῖ τὸν ιε'· καὶ πάλιν μὲν τὴν μετὰ τὸν ιε' τέσσαρας παραλιπῶν, μετροῖ τὸν κέ N. G.

Ibid. Vs. 49. (p. 85. Vs. 9.) τοὺς ἕξ διαλείποντας] τουτέστι τὸν ὑπὲρ ζ' ὄντα ἀφ' ἑαυτοῦ πρότον μετροῖ. Nor. et Guelf.

Ibid. Vs. 67. (p. 85. Vs. 27. ed. Ast.) ἀλλὰ τινὰς μὲν — οὔτινοςοῦν ἦτοι τὸν ε', τὸν ζ', τὸν ιά, καὶ τοὺς λοιποὺς ὁμοίως. Nor.

Ibid. τινὰς — μετρουμένους] ἦτοι τὸν θ', τὸν κέ Norimb.

Ibid. Vs. 68. τινὰς — πλειόνων] ὁ γὰρ $\bar{\mu\epsilon}$ μετροῖται μὲν καὶ ὑπὸ τοῦ γ' καὶ ιε'· μετροῖται δὲ καὶ ὑπὸ τοῦ ε' καὶ θ'· καὶ ὁ ξγ' ὁμοίως ὑπὸ τε τοῦ γ' καὶ κ' ὑπὸ τοῦ ζ' καὶ θ' Nor. (Var. lectio e cod. Guelf.: ὁ (ὁ om. G.) γὰρ $\bar{\mu\epsilon}$ μετροῖται ὑπὸ τε τοῦ γ' καὶ ιε' καὶ ὑπὸ τοῦ ε' καὶ θ', ὁμοίως καὶ ὁ ξγ', ὑπὸ τε τοῦ γ' καὶ κ' καὶ ὑπὸ τοῦ ζ' καὶ θ').

Ibid. οὐδαμῶς μετρήθεντες ἦτοι ὁ γ', ὁ ε', ὁ ζ' καὶ οἱ ἕτεροι (οἱ ἐφεξῆς G.) codd. G. et N.

1, 13. Vs. 77. (p. 86. Vs. 1. ed. Ast.) παρωνύμφ] οἶον ὁ θ' καὶ (ὁ Guelf.) κέ. ὑφ' ἐνός μὲν ἑκάτερος τούτων μετροῖται, ἦτοι ὁ μὲν θ' ὑπὸ (ἀπὸ Guelf.) τοῦ γ'· ὁ δὲ κέ ὑπὸ τοῦ ε'· ἀλλὰ κατὰ τὴν ἑαυτῶν ποσότητα, τουτέστιν, ὅτι (ὅτι om. G.) ὁ μὲν γ' ἀφ' ἑαυτὸν ποιεῖ τὸν θ'· ὁ δὲ ἀφ' ἑαυτὸν ὡσαύτως (ὡσαύτως om. G.) ποιεῖ τὸν κέ· καὶ διὰ τοῦτο ἐν (μόνον add. G.) μόριον ἔχουσιν ἑτερόνυμον πρὸς τῷ παρωνύμφ· ὁ μὲν γὰρ θ' πρὸς τῷ παρωνύμφ μέρει αὐτοῦ τῇ μονάδι· ἕνατον γὰρ μέρος αὐτοῦ ἢ μονὰς καὶ ἑτερόνυμον ἔχει τὸ τρίτον, ὅπερ ἐστὶ γ'· ὁ δὲ κέ ὡσαύτως ἔχει μὲν παρόνυμον μέρος αὐτοῦ τὴν μονάδα, ἣτις ἐστὶν εἰκοστόπεμπτον. ἔχει δὲ (καὶ add. G.) ε' (ε' om. G.) ἑτερόνυμον τὸν ε', ὅστις ἐστὶ μέρος πέμπτον (ε' μέρος G.) αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν ὁμοίως N. G.

Ibid. παρωνύμφ] ὡς ὁ ιε' καὶ ὁ κέ· τούτων γὰρ ἑκάτερος μετροῖται μὲν ὑπὸ τοῦ γ', οὐ μόντοι κατὰ τὴν ἑαυτῶν ποσότητα, ἀλλ' ὁ μὲν ιε' ὑπὸ τοῦ γ' κατὰ τὸν ε' (γ' γὰρ ε', ιε' G.) ὁ δὲ κέ ὑπὸ τοῦ γ' κατὰ τὸν ζ'. καὶ διὰ τοῦτο ἔχουσι πλειονα παρόνυμα μέρη· (ἦτοι inserit G.) ὁ μὲν γὰρ (γὰρ om. G.) ιε' ἔχει τρίτον μέρος τὸν ε', καὶ τέταρτον (ε' δὲ G.) τὸν γ'· ὁ δὲ κέ πέμπτον (γ' pro πέμπτον G.) μὲν τὸν ζ', ἑβδομον δὲ τὸν γ' καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν ὡσαύτως. N. G.

σταθμῶ, εἰ μὴ καὶ κατὰ τὸν ὄγκον εἶεν (sic N. ὡσιν G.) ἴσα, διαφορὰν ἐπιδέχονται. Ἀρχικωτάτη δὲ λέγεται ἡ ἰσότης, ἐπειδὴ τὸ ἴσον πρότερον τοῦ ἀνίσου τῆ φύσει (τῆ φύσει om. G.) ἀναιρεθέντος γὰρ τοῦ ἴσου, συναναιρεῖσθαι καὶ τὸ ἀνίσον. οὐ μὴν τὸ ἴσον ἀναιρεῖται ἀπὸ τοῦ ἀνίσου· καὶ ἔτι συνεπιφέρεται μὲν τῷ ἀνίσῳ τὸ ἴσον. οὐ μένται γε καὶ συνεπιφέρει αὐτό· πᾶν δὲ τὸ συναναιροῦν καὶ μὴ συναναιρούμενον, ἔτι δὲ συνεπιφερόμενον καὶ μὴ (συνεπιφερόμενον καὶ μὴ om. G.) συνεπιφέρειν πρότερον τῆ φύσει καθέστηκεν, ὡς ὁ τεχνικός ἐν προσιμίῳ ἀπεφῆνατο Norimb. et Guelf.

Ibid. Vs. 22. (p. 92. Vs. 36. ed. Ast.) Τὸ δὲ ἀνίσον]

τὸ ἀνίσον

μείζον ἔλαττον

Ibid. Vs. 31. (p. 93. Vs. 9. ed. Ast.) τοῦ — μείζονος — πέντε εἶδη]

τὸ μείζον

πολλαπλάσιον

πολλαπλασιεπιμερές

ἐπιμόριον ἐπιμερές πολλα-

πλασιεπι-

μόριον

τὸ δὲ ἔλαττον

ὑποπολλαπλάσιον

¹[ὑπο]πολλαπλασιεπιμερές

ὑπεπιμόριον ὑπεπιμερές [ὑπο]πολλα-

πλασιεπι-

μόριον

I, 18. Vs. 23. (p. 94. Vs. 8. ed. Ast.) [Γενικῶς δὲ ἀπείρου] παντὸς γὰρ ἀριθμοῦ πρὸς τὴν μονάδα πολλαπλασίου ὄντος καὶ τῆς μονάδος πρὸς πάντα ἀριθμὸν ὑποπολλαπλάσιον — ἐπεὶ ὁ ἀριθμὸς εἰς ἀπείρον πρόεισι φανερόν, ὅτι καὶ τὸ πολλαπλάσιον ἐπ' ἀπείρον προχωρήσει· πάλιν δὲ καὶ τὰ τοῦ πολλαπλασίου εἶδη ἀπὸ τοῦ διπλασίου ἀρχόμενα καὶ διὰ πάντων τῶν ἀριθμῶν διήκοντα ἀπείρων ὄντων καὶ αὐτὰ εἰς ἀπείρον προχωρήσει N.

I. 18. Vs. 26. (p. 94. Vs. 11.) Ἐπ' ἀπείρου] Τοῦτο δὲ συμβέβηκε διὰ τὸ δυνάμει ἀπείρα εἶναι τὰ εἶδη, καὶ μὴ ἔνεργα· ἐφ' ὧν γὰρ ἔνεργα τὰ εἶδη ἐπὶ πλεῖον τὸ γένος τοῦ εἶδους· εἰ δὲ ἔνεργα δώσομεν εἶναι τὰ ὑπὸ τὸ διπλάσιον ἀναγόμενα, εἶδος

¹ Adn. ὑπό praepositio, bis hoc in scholio uncis notata, in cod. legitur, in cod. N. non item.

ὄν τοῦ πολλαλασίου ἄπειρα δὲ ταῦτά εἰσι τί τοῦ ἀπείρου ἀπει-
ρότερον. cod. G.

I, 19. Vs. 12. (p. 95. Vs. 17. ed. Ast.) τὸ ἡμιόλιον]

ἡμιόλιον

ὑπόλογοι β δ ε η ι ιβ ιδ ις ιη

πρόλογοι γ ε θ ιβ ιε ιη κα κδ κς

Ἡ (H articulum pariter ac plurimas litteras scholiorum
principales om. cod. Guelf. haud dubie ex eo ductus codice,
quo litterae mitiales pictorum in usum vacuae erant relictæ)
σχέσις τοῦ ἐπιμορίου οὐκ ἐπὶ πάντα ἀριθμὸν πρόεισιν, ὥσπερ
ἐπὶ τοῦ γένους πολλαπλασίων· ἐξ ἅπαντος γὰρ ἀριθμοῦ λαβεῖν
ἔστι τὸν πολλαπλάσιον, ἀλλὰ καθόλου μὲν ἐπὶ τοῦ ἡμιολίου
ἀπὸ ἀρτίων ἀριθμῶν οἱ ὑπόλογοι γίνονται, ὡς καὶ αὐτὸς ὁ
τεχνικός φησι. πλὴν εἰ μὴ ἄρξεται ἡ σχέσις τοῦ ἡμιολίου ἀπὸ
ὑπολόγου τοῦ πρώτου ἀρτιάκις ἀρτίου, ἢ τοῦ δ'. ἐν τρισὶν
ῥοοῖς θεωρεῖται ἡ τοιαύτη σχέσις, ὡς δ', ε', θ'. εἰ δὲ τοῦ δευ-
τέρου (τουτέστι add. cod. G.) τοῦ η', ἐν τέσσαρσιν, ὡς η', ιβ',
ιγ', κς'. εἰ, δὲ τοῦ τρίτου τουτέστι τοῦ ις', ἐν ε', ὡς ις', κδ',
λς', νδ', πα', καὶ ἐπ' ἀπειρον οὕτως. (Quae reliqua deinceps
sunt hujus scholii in codice Norimbergensi, non leguntur in
cod. G.) Ἀπὸ τριάδος δὲ φησι τριπλασίους, οὕτως πρὸς
ἀλλήλους ἔχοντας λόγους τριπλασίους, οἷον γ' θ', κς' πα' καὶ
ἐφεξῆς. ἀλλὰ τὴν προεκτεθέντες πρὸς τὴν ἀπὸ μονιάδος συνεχεῖς
ἀριθμούς. N.

I, 19. Vs. 21. (p. 95. Vs. 26. ed. Ast.) συνεχὲς γὰρ μέρος].
Ὡς ὁ γ' καὶ δ' συνεχεῖς, ἅς καὶ πρώτους καὶ πνθμένους καλεῖ.
οὐδὲν αὐτοῖς μεσιτεύει. τοῖς δὲ κατὰ γένεσιν μετ' αὐτοὺς β'
ἦτοι τῷ ε' καὶ τῷ η' μεσιτεύει μονάς· τουτέστιν εἰς ἀριθμὸς
ὁ ζ'. τοῖς δὲ μετ' αὐτοὺς αὐθις λέγει δὴ τῷ θ' καὶ τῷ ιβ',
μεσιτεύει δυάς, ἦτοι δύο ἀριθμοί, ὁ ι' καὶ ὁ ια', καὶ ἐφεξῆς
ὁμοίως. G.

I, 19. Vs. 25. (p. 95. Vs. 30. ed. Ast.) ὑποδείγματα etc.]
ὑπόλογοι (cod. G. add. τῶν αὐτῶν) γ', ε', θ', ιβ', ιε', ιη', κα',
κδ'· πρόλογοι (G. add. ἐπίτριτον) δ', η', ιβ', ις', κ', κδ', κη',
λβ'. Ng.

I, 19. Vs. 36. (p. 96. Vs. 5. ed. Ast.) πρώτοι καὶ πνθ-
μένους λεγόμενοι] καὶ ἐν ἄλλῳ λόγῳ τούτου παρ' οὐδὲν ἐν ταῖς
σχέσεσιν εἰσι πρὸς τοὺς ὑπηκόους. οἱ δὲ δεύτεροι παρὰ μονόδα.

οἱ δὲ γ' παρὰ δυάδα καὶ οἱ τέταρτοι παρὰ τριάδα· καὶ οἱ ε' παρὰ τετράδα, καὶ οὕτως αἰεὶ προϊόντες, μέχρις οὗ βούλει. G. (N. hoc. schol. om.)

I, 19. Vs. 55. (p. 96. Vs. 24. ed. Ast.) Ἔστω etc.] Τὸ παρὸν πλινθίον περιέχει τοὺς ἀνίσους ἀριθμοὺς δεικνύον (G. add. ἄριστα) καὶ τεχνηέντως τὰ τε τοῦ πολλαπλασίου εἶδη καὶ τὰ τοῦ ἐπιμορίου. πρότερον δὲ τὰ τοῦ πολλαπλασίου, εἶτα τὰ τοῦ ἐπιμορίου· διὰ τὸ καὶ πρότερον εἶναι τὸ πολλαπλάσιον εἶδος τῆ φύσει τοῦ ἐπιμορίου καὶ πρόσχες ἀκριβῶς. Ἐκτεθεινται (sic G. ἐκτεθέντες μὲν οἱ πρῶτοι β' στίχοι αὐτοῦ γαμμοειδῶς κατὰ τε δηλαδὴ μῆκος καὶ βάθος, ἔχοντες τοὺς ἀπὸ μονάδος ἐντάκτους ἀριθμοὺς, μονάδι ὑπρέχοντας τοὺς μείζονας τῶν ἐγγύς αὐτῶν (ἐγγιστα αὐτοῖς G.) ἐλαττόνων· οἱ δὲ δευτέροι στίχοι κατὰ τε μῆκος καὶ βάθος κἀνταῦθα, τουτέστι χιαστῶς κατὰ δυάδος προκοπὴν ἀναλόγως τῷ πρώτῳ (πρώτῳ om. G.) στίχῳ· ὥσπερ γὰρ ἐν ἐκείνῳ (sic N. ἐν αὐτῷ G.) ἀπὸ μονάδος ἀρξάμενοι οἱ ἀριθμοὶ κατὰ μονάδος (sic N. μονάδα G.) προσθήκην προέκοπτον, εἰκότως κἀνταῦθα οἱ ἐν τῷ β' στίχῳ ἀπὸ δυάδος ἀρξάμενοι κατὰ δυάδα προκόπτουσιν. Ὁμοίως καὶ οἱ ἐν τῷ τρίτῳ στίχῳ χιαστῶς ἀπὸ τριάδος ἀρχόμενοι, κατὰ τριάδα προκόπτουσι. καὶ οἱ ἐν τῷ τετάρτῳ κατὰ τετράδα καὶ καθ'εξῆς, μέχρις οὗ βούλει προϊέναι. Τούτων οὕτως ἐκτεθειμένων ὄρα καὶ τὴν τῶν ἀριθμῶν σύγκρισιν. ἅπαντες μὲν οἱ τῶν δευτέρων στίχων (sic N. στίχοι G.) καὶ ἐξῆς χιαστῶς σχηματιζόμενοι, ὡς (sic N. χιαστῶς μέντοι κἀνταῦθα ὡς G.) ἐν τοῖς ἀνωθεν εἴρηται, πρὸς τοὺς δύο πρωτίστους στίχους (ita N. πρὸς τὸν πρωτίστον στίχον G.) τὸ πρῶτον εἶδος τοῦ πολλαπλασίου (sic N. τὸ τοῦ πολλαπλ. εἶδος G. om. πρῶτον) ἐμφαίνουσι, τουτέστι τὸ (sic N. ἐμφ. ὁ μὲν β' στίχος, τὸ G.) διπλάσιον· οἱ δὲ τῶν τρίτων στίχων χιαστῶς καὶ οὗτοι σχηματιζόμενοι πρὸς τοὺς αὐτοὺς πρώτους, τὸ δεύτερον εἶδος τοῦ πολλαπλασίου, ἦτοι τὸ τριπλάσιον καὶ οἱ τέταρτοι τὸ τρίτον, ἦτοι τὸ τετραπλάσιον (sic N. διπλάσιον· ὁ δὲ γ' τὸ τριπλάσιον· ὁ δὲ δ' τὸ τετραπλ. breviter G.) καὶ καθ'εξῆς. Οἱ τῶν τρίτων δὲ στίχων πρὸς τοὺς τῶν δευτέρων (sic N.) καθ'εξῆς ὁμοίως. Οἱ ἐν τῷ γ' δὲ στίχῳ πρὸς τοὺς ἐν τῷ β' G.) συγκριζόμενοι, τὸ πρῶτον εἶδος τοῦ ἐπιμορίου (ita N. συγκρ. ὁμοταγεῖς ὁμοταγέσι τὸ τοῦ ἐπιμορίου πρῶτον εἶδος, G.) ἐμφαίνουσι, τουτέστι τὸ ἡμιόλιον· καὶ οἱ

τῶν τετάρτων πρὸς τοὺς τῶν τρίτων, τὸ (sic N. καὶ οἱ ἐν τῷ τετάρτῳ πρὸς τοὺς ἐν τῷ γ'. G.) δεύτερον εἶδος, τουτέστι τὸ ἐπίτριτον. καὶ οἱ τῶν πέμπτων πρὸς τοὺς τῶν τετάρτων, τὸ ἐπιτέταρτον, καὶ ἐξῆς ὁμοίως (sic N. καὶ οἱ ἐν τῷ πέμπτῳ πρὸς τοὺς ἐν τῷ τετάρτῳ τὸ ἐπιτέταρτον καὶ καθεξῆς ὁμοίως. G.) N. et G.

I, 19. Vs. 76. (p. 97. Vs. 11. ed. Ast.) πεντάδι ὁ μετ' αὐτούς] Δεῖ εἰδέναι, ὡς οὐ (sic N. οὐ om. G.) ταυτὸν ἐστὶ ἐ' μονάδες καὶ ὁ ἐ' ἀριθμὸς καὶ πεντάς, ἢ γ' μονάδες καὶ ὁ γ' ἀριθμὸς καὶ τριάς, καὶ ἀπλῶς ἐπὶ πάντων ὁμοίως τῶν ἀριθμῶν· ὥσπερ γὰρ τὰ πράγματα ἐξ ὕλης καὶ εἶδους σύγκεινται (sic N. συνίστανται G.), οὕτω (sic N. οὕτως G.) καὶ ἐπὶ τῶν ἀριθμῶν. Ἴνα δὲ σαφέστερον ἢ τὸ λεγόμενον, ἔστω ἐπὶ τούτου τοῦ παραδείγματος· ἐλάβε τις τέκτων σανίδας γ', ἢ ὅσας δήποτε πρὸς τὸ ποιῆσαι σκαμνίνιον ἢ ἕτερον σκεῦος· ὕλη μὲν οὖν εἰσιν αἱ σανίδες πρὸ τοῦ γενέσθαι σκαμνίον, οὐ μέντοι σκαμνίον· τὸ δὲ τοῦ σκαμνίου εἶδος ἐν τῇ διανοίᾳ ἐστὶ τοῦ τεχνίτου. Ὅταν τοίνυν ὁ τεχνίτης τὸ σχῆμα ἐπιθῇ ταῖς σανίσιν, ἦτοι τὸ εἶδος, τότε γίνεται σκαμνίον· διὰ τοῦτό φασιν οἱ φιλόσοφοι, τῶν συνθέτων φθειρομένων φθειρέσθαι τὰ ἀπλῶς (sic N. μὴ συμφθειρέσθαι τὰ ἀπλά G.). ἰδοὺ γὰρ φθίρεται μὲν (μὲν om. G.) τὸ σκαμνίον, τῶν σανίδων διαιρουμένων (sic N. ἀφαιρουμένων G.) καὶ τῶν ἡλῶν· αὐτὰ μέντοι ἐκεῖνα οὐ φθίρεται. Ἔστι οὖν καὶ ἐπὶ τῶν ἀριθμῶν οὕτως· αἱ μὲν γὰρ ἐ' μονάδες εἰσιν, ὥσπερ ὕλη· (sic N. φθίρονται· αἱ γὰρ ἐ' μονάδες καθ' αὐτὰς οὐδὲν εἰσιν, ἀλλὰ μὲν εἰσιν, ὥσπερ ἢ ὕλη· G.) ὁ δὲ ἐ' (G. add. ἀριθμὸς), ὥσπερ εἶδος καὶ συντιθέμενος (ita N. εἶδος ὧν συντιθ'. G.) ταῖς ἐ' μονάσι γίνεται πεντάς. Τῇ (Τῇ om. G.) μονάδι δυὰς προστιθεμένη τριάδα ποιεῖ τριπλασίαν τῆς μονάδος καὶ τῇ δυάδι τετράς ἐξάδα ποιεῖ τριπλασίαν τῆς δυάδος· τῇ δὲ τριάδι ἐξὰς ἐννεάδα ποιεῖ τριπλασίαν τῆς τριάδος καὶ ἐφεξῆς, ὥστε οἱ τριπλάσιοι τῶν ὑποτριπλασίων διαφέρουσι κατὰ τοὺς ἀρτίους ἀριθμούς· ὁ μὲν πρῶτος δυάδι, ὁ δὲ β' τετράδι, ὁ δὲ τρίτος ἐξάδι, καὶ ἐφεξῆς ὁμοίως. (Hactenus uterque, quae reliqua sunt unus habet cod. G.) ὅλος γὰρ ἐφεξῆς ὁ δεύτερος στίχος γαμμοειδῶς λαμβανόμενος ἀριθμούς περιέχει, καθὼς ἐν τῷ γ' στίχῳ ἀριθμοὶ πρώτους ἐν τῷ πρώτῳ * * * ἐφεξῆς ἄρτιοι.

I, 19. Vs. 82. (p. 97. Vs. 17. ed. Ast.) συμπροκόψει —

τούτοις] τουτέστιν, ἢ διαφέρουσιν οἱ ἐν τῷ γ' στίχῳ τῶν ἐν τῷ πρώτῳ N. et G.

I, 19. Vs. 83. (p. 97. Vs. 18. ed. Ast.) τῷ μὲν πρώτῳ — ἐξῆς] τὰ γὰρ γ' τῆς μονάδος β' μονάσιν ὑπερέχει (sic N. ὑπερέχουσι G.), τὰ δὲ ε' τῶν β' μονάσι δ', τὰ δὲ θ' τῶν γ' μονάσι ε' N. et G.

I, 19. Vs. 85. (p. 97. Vs. 20. ed. Ast.) ἦν — φαίνεται] ἐν γὰρ τῷ διαγράμματι μεταξὺ τῶν γ' καὶ θ' (sic N. μεταξὺ τοῦ γ' καὶ τοῦ θ' G.) ε' κεῖνται. N. G.

I, 19. Vs. 94. (p. 97. Vs. 29. ed. Ast.) πάλιν ποσότητες] Ὡσπερ γὰρ ἐν τῷ πρὸ αὐτοῦ στίχῳ ἦτοι τῷ τρίτῳ (sic G. et in litura N.) ἀρξαμένης τῆς διαφορᾶς ἀπὸ δυάδος κατὰ δυάδα ἢ προκοπὴ γέγονεν, οὕτω κἀνταῦθα ἀρξαμένες τῆς διαφορᾶς ἀπὸ τριάδος, εἰκότως κατὰ τριάδα προκόπτουσιν οἱ ἀριθμοί. (G. his addit ommissa in cod. N. ista:) καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν ὁμοίως. N. G.

I, 19. Vs. 97. (p. 97. Vs. 32. ed. Ast.) αὐται — προχωρήσει] Ἐὰν γὰρ (γὰρ om. G.) ζητήσης τὴν διαφορὰν, ἢ διάφerei τις τῶν τετραπλασίων πρὸς τὸν ὁμοταγῆ αὐτὸ ὑποτετραπλάσιον, εὐρήσεις ταύτην (sic N. εὐρήσεις τὴν διαφορὰν αὐτῶν G.) ἐγγὺς κειμένην πρὸς τὸ ἄνωθεν μέρος· οἷον ὡς ἐν ὑποδείγματι ἔστω ὁ ιε' καὶ ζητῶ τὴν διαφορὰν, ἢ διαφέρει τοῦ δ'. οὗτος γὰρ ἐστὶν ὑποτετραπλάσιος αὐτοῦ. ἄνωθεν γοῦν τοῦ ιε' κεῖται ὁ ιβ', καὶ δηλονότι ἡ διαφορὰ τοῦ ιε' πρὸς τὸν δ' μονάδες εἰσὶ ιβ', καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν ὁμοίως. N. G.

I, 19. Vs. 111. (p. 98. Vs. 10. ed. Ast.) διαφορὰν — ἀριθμούς] Ὁ γὰρ γ' (sic G. γ' γὰρ N.) τοῦ β' μονάδι διαφέρει, ὁ δὲ ε' τοῦ δ' δυάδι, ὁ δὲ θ' τοῦ ε' τριάδι, ὁ δὲ ιβ' τοῦ ἢ τετράδι, καὶ ἐξῆς ὁμοίως. N. G.

I, 19. Vs. 112. (p. 98. Vs. 11. ed. Ast.) ὡς οἱ πρὸ αὐτῶν] τουτέστιν οἱ διπλάσιοι· ὥσπερ γὰρ ἐν ἐπείνοις πρώτῳ εἶδει τοῦ πολλαπλασίου τυγχάνουσιν ἡ διαφορὰ κατὰ τοὺς ἀπὸ μονάδος ἐφεξῆς ἀριθμούς προέκοπτεν, οὕτω καὶ ἐν τοῖς ἡμιολίοις. N. G.

I, 19. Vs. 117. (p. 98. Vs. 16. ed. Ast.) ἴσην τοῖς πρὸ αὐτῶν] τουτέστι (sic N. ἦτοι G.) τοῖς ἡμιολίοις. N. G.

I, 19. Vs. 126. (p. 98. Vs. 22. ed. Ast.) Ἐπιγωνίοι] Ἐπιγωνίους λέγει τοὺς ἐν ταῖς τέσσαρσι γωνίαις τοῦ διαγράμματος ἀριθμούς. εἰσὶ μέντοι οὗτοι οἱ ἀριθμοί, ὁ μὲν ἐν τῇ κατὰ

τὴν ἀρχὴν τοῦ διαγράμματος γωνία μονάς, ἣν καὶ ἀπλήν ἐκα-
λεσεν, ὡς κυρίως οὖσαν καὶ λεγομένην μονάδα (ὡς-μονάδα
verba om. G.) ὁ δὲ κατὰ τὴν ἐν τῷ τέλει τοῦ διαγράμματος
γωνίαν, ἣτις καὶ ἀντικρὺ τῆς προτέρας ἐστίν, ῥ', ὄν καὶ τριο-
δομένην μονάδα ἐκάλεσεν. ἀπὸ γὰρ μονάδος ἢ ἑκατοντάς
τρίτον τρόπον ἔχουσα τῇ μονάδι ἀναλογεῖ· αἱ δὲ λοιπαὶ δύο
γωνίαι τοῦ διαγράμματος, ἣ τε κατὰ τὸ τέλος τοῦ μήκους,
καὶ αἱ κατὰ τὸ τέλος τοῦ βάθους, αἱ καὶ ἀντικρὺς ἀλλήλων
εἰσὶν, ἔχουσιν ἑκατέρω τὸν ι', ὄν καὶ δευτεροδομένην μονάδα
καλεῖ, διὰ τὸ ἀπὸ μονάδος δεύτερον τόπον ἐπέχοντα τὸν ι',
ἀναλογεῖ γὰρ αὐτῇ. Ἐπεὶ γοῦν τρεῖς ἀριθμοὶ εἰσὶν ἀναλο-
γοῦντες ἀλλήλοις ἐν λόγῳ δεκαπλασίῳ, ὃ τε α', ὁ ι' καὶ ὁ
(sic N. ὁ om. G.) ρ', γίνεται τὸ ὑπὸ τῶν β' ἄκρων ἴσον τῷ
ἀπὸ τοῦ μέσου. ἅπαξ γὰρ τὰ ρ', ρ', καὶ δεκάκις τὰ ι', ρ'. N. G.

1, 21. Vs. 1. (p. 100. Vs. 11. ed. Ast.) Τάξις] Ἰστέον, ὅτι
ὁ τεχνικὸς μέτρον τούτου ἔταξε τοὺς ἐπιμεροῦς, ὥστε ἀπὸ τοῦ
β' μὲν ἀρχεσθαι, καὶ ἐφεξῆς διὰ πάντων τῶν ἀριθμῶν τὸ πλη-
θος τῶν μερῶν τῶν ἐν τοῖς κατ' εἶδος ἐπιμερέσειν· ἐκ δὲ τοῦ
πλήθους ἔταξε τὴν πηλικότητα τῶν μερῶν κατὰ μονάδος προσ-
θήκην τῷ τοῦ πλήθους ἀριθμῷ παρονομάζεσθαι· οἷον τοῦ ἐπι-
μεροῦς δύο τρίτα εἶναι τοῦ ἐπιτριμεροῦς τρία τέταρτα τοῦ ἐπι-
τετραμεροῦς τέσσαρα πέμπτα καὶ καθεξῆς. Ἐνεστί δὲ καθ'
ἕτερα τούτων συνιστεῖν μέρη· οἷον ἐκ β' πέμπτων, ὡς ὁ ζ'
πρὸς τὸν ε'· ἐκ β' ἑβδόμων, ὡς ὁ θ' πρὸς τὸν ζ', ἐκ β' ἐν-
δεκάτων, ὡς ὁ ιγ' πρὸς τὸν ια' καὶ καθεξῆς· καὶ πάλιν ἐκ
τριῶν πέμπτων, ὡς ὁ η' πρὸς τὸν ε'· καὶ γ' ἑβδόμων, ὡς ὁ ι'
πρὸς τὸν ζ' καὶ γ' ὀγδόων, ὡς ὁ ια' πρὸς τὸν η'· καὶ γ' δεκά-
των, ὡς ὁ ιγ' πρὸς τὸν ι'· καὶ γ' ἐνδεκάτων, ὡς ὁ ιγ' πρὸς
τὸν ια' καὶ ἐφεξῆς· καὶ ἀπλῶς ποικίλη τις ἐστίν ἢ τῶν ἐπι-
μερῶν σύστασις. Μόνον δεῖ προσέχειν, μὴ ποτε τὸ πλήθος τῶν
μερῶν δύνηται συντεθεῖν, μέρος ἐν ποιῆσαι καὶ ἀντὶ τοῦ ἐπι-
μερῆ τὸν λόγον εἶναι εὐρεθῆν ἐπιμόρεος· ὡς φέρε εἰπεῖν τὸν κ'
τοῦ ιε', οὐ δυνάμεθα εἰπεῖν ἐπιπενταμερῆ, ἀλλὰ ἐπίτριτον· τὰ
γὰρ ε' ιε' συντιθέμενα τὰ τὸν ἐν ποιεῖ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων
ὁμοίως. N. (in cod. G. hoc Scholion non est).

ἐπιδιμερεῖς	ε γ	ι ς	ιε θ	κ ιβ	κε ιε	λ ιη	λε κα	μ κδ
ἐπιτριμερεῖς	ζ δ	ιδ ιη	κα ιβ	κη ις	λε κ	μβ κδ	μθ κη	νς λβ
ἐπιτετραμερεῖς	θ ε	ιη ι	κζ ιε	λς κ	με κε	νδ λ	ξγ λε	οβ μ
ἐπιπενταμερεῖς	ια ς	κβ ιβ	λγ ιη	μδ κδ	νε λ	ξς λς	οζ μβ	πη μη
ἐπιεξαμερεῖς	ιγ ζ	κς ιδ	λθ κα	νβ κη	ξε λη	οκ μβ	θα μθ	ρδ νς
ἐπιεπταμερεῖς	ιε η	λ ις	με κδ	ξ λβ	οε μ	υ μη	ρε νς	ρκ ζδ
ἐπιοκτομερεῖς	ιζ θ	λδ ιη	να κζ	ξη ας	πε με	ρβ νδ	ριθ ξγ	ρλ σοβ

ε	γ	ι	ς	ιε	θ
ζ	δ	ιδ	η	κα	ιβ
θ	ε	ιη	ι	κθ	ιε
ια	ς	κβ	ιβ	λι	ιη
ιγ	ζ	κς	ιδ	λθ	κα
ιε	η	λ	ις	με	κδ
ιζ	θ	λδ	ιη	να	κζ
ιδ	ι	λη	κ	νς	λ
κα	ια	μβ	κβ	ξγ	λγ
κγ	ιβ	μς	κδ	ξθ	λς
κε	ιγ	ν	κς	οε	λθ
κζ	ιδ	νδ	κη	πα	μβ
κθ	ιε	νη	λ	πς	με
λα	ις	ξβ	λβ	υγ	μη
λγ	ιζ	ξς	λδ	υθ	να
λε	ιη	ο	λς	ρε	νδ
λς	ιθ	οδ	λη	ρια	νς
λθ	κ	οη	μ	ρις	ξ

αἱ μὲν οὖν] Τὸ διάγραμμα τοῦτο δείκνυσι τοὺς ἐκ τῶν ἀπλῶν ἐπιμερῶν κατὰ πολλαπλάσιον γινομένους ἐπιμερεῖς, οἷον ἀπλοῦς ἐπιμερῆς ὁ ε' πρὸς τὸν γ'. ἔχει γὰρ ὅλον αὐτόν· καὶ δύο γίνονται αὐτοῦ· ἐὰν τοίνυν διπλάσιοι τὸν ε', γίνεται ι'. ὡσαύτως ἐὰν πολλαπλάσιος καὶ τὸν γ', γίνεται ς', ὁ γοῦν πρὸς τὸν ς' ἐπιμερῆς· ἔχει γὰρ ὅλον αὐτόν· καὶ δευτέρου αὐτοῦ γίνεται πάλιν ὁ ζ' πρὸς τὸν δ' ἐπιμερῆς· ἔχει γὰρ ὅλον αὐτόν· καὶ γ' αὐτοῦ γίνεται· ἐὰν δὲ διπλάσιος γίνηται ζ', γίνεται ιδ'. καὶ ἐὰν διπλάσιος τὸν δ' γίνηται η', ὁ οὖν ιδ' πρὸς τὸν η' ἕντως ἔχει, ὡςπερ ὁ ζ' πρὸς τὸν δ'. ἔχει γὰρ ὅλον αὐτόν· καὶ γ' αὐτῶν γίνεται καὶ ταῦτα πάντα καὶ τὰ ἐπόμενα τοῦτοις κεῖνται ἐν τῷ διαγράμματι ὁμοίως γίνεται, καὶ εἰ τριπλάσιος αὐτοὺς καὶ ἔτι εἰ τετραπλάσιος καὶ καθεξῆς ὁμοίως. Γ.

1, 22. Vs. 32. (p. 102. Vs. 13. ed. Ast.) Πολλαπλασιεπι-
μορίῳ] Ἔχει γὰρ ὁ μὲν εἶ τὸν β' δίς· δίς γὰρ τὰ β', δ'· καὶ
τὸ ἥμισυ τῶν β' μοιρῶν γίνεται εἶ. ὁ δὲ ζ' τὸν γ' δίς· καὶ
τὸ γ' αὐτοῦ ἦτοι μονάδα. G.

1, 22. 36. (p. 102. Vs. 17. ed. Ast.) Ὑπόδειγμα δὲ τούτου]
διπλασιεφήμισυς β ε
διπλασιεπίτριτος γ ζ
διπλασιεπιτέταρτος δ θ
διπλασιεπίπεμπτος ε ια
διπλασιεπίεκτος ς ιγ N. et G.

1, 22. Vs. 44. (p. 102. Vs. 25. ed. Ast.) ἀπὸ δυάδος]
διπλασιεφημιόλιος
β δ ς η ι ιβ
ι ι ι ι ι ι
ε ι ιε κ κε λ N. et G.

1, 22. Vs. 47. (p. 102. Vs. 28. ed. Ast.) ἀπὸ δὲ τοῦ τρίτου]
διπλασιεπίτριτος
γ ς θ ιβ ιε
ι ι ι ι ι
ζ ιδ κα κη λε N. et G.

1, 23. Vs. 28. (p. 105. Vs. 1. ed. Ast.) τῶν ὄλων] σχέσεων
δηλονότι N.

1, 23. Vs. 50. (p. 105. Vs. 23. ed. Ast.) Προκεισθώσω]

	α α α	β β β	γ γ γ	δ δ δ	ε ε ε
διπλάσιοι	α β δ	β θ η	γ ς ιβ	δ η ις	ε ε κ
τριπλάσιοι	α γ θ	β ς ιη	γ θ κζ	δ ιβ λς	ε ις με
τετραπλάσιοι	α δ ις	β η λβ	δ ιβ μη	δ ις ζδ	ε κ π
διπλάσιοι		δ β α	τριπλάσιοι		θ γ α
ἡμιόλιος		δ ς θ	ἐπίτριτος		θ ιβ ις
τετραπλάσιοι		ις δ α	πενταπλάσιοι		κε ε α
ἐπιτέταρτος		ις κ ια	ἐπίπεμπτος		κα λ πρ
ἡμιόλιος		θ ς δ	ἐπίτριτος		ις ιβ θ
ἐπιδιμερεῖς		θ ιε κε	ἐπιτριμόριοι		ις κη μθ
ἐπιτέταρτος		κε κ ις	ἐπίπεμπτος		λς λ χε
ἐπιτετραμόριοι		κε με πα	ἐπιπενταμόριοι		λς ξς ρκα
ἡμιόλιος		δ ς θ	ἐπίτριτος		θ ιβ ις
διπλασιεφήμισυς		δ ι κε	διπλασιεπίτριτος		θ κα μθ
ἐπιτέταρτος		ις κ κε	ἐπίπεμπτος		κε λ λς
διπλασιεπιτέταρτος		ις λς πα	διπλασιεπίπεμπτος		κε νε ρκα
ἐπιδίτριτος		θ ιε πε	ἐπιτριτέταρτος		ις κη μθ
διπλασιεπίτριτος		θ κθ ξδ	διπλασιεπιτριτέταρτος		ις μθ ρκα
ἐπιτετραπέμπτος		κε με πα	ἐπιπεντάεκτος		λς ξς ρκα
διπλασιεπιτετραπέμπτος		κε ο ρθς	διπλασιεπιπεντάεκτος		λς ρβ σλθ

1, 23. Vs. 127. (p. 107. Vs. 28. ed. Ast.) Ἐπὶ πασῶν — τετραγῶνοι] Διαζευχθείσας φησὶ τὰς ἀπὸ μιᾶς τινὸς σχέσεως ἀπογεννηθείσας ἑτέρας β' σχέσεις τὴν τε δηλονότι κατ' ὀρθότητα καὶ τὴν κατὰ ἀντιστροφὴν, αὐτὰ καὶ διαζεύγνυνται πάντως ἀλλήλων, ὅτι ἡ μὲν κατ' ὀρθότητα τοῦ αὐτοῦ γένους ἐστὶ τῆ ἀπογεννώσει· ἡ δὲ κατ' ἀντιστροφὴν ἑτέρου γένους· καὶ φησιν, ὅτι ὁ μὲν ἔσχατος τῆς ἀπογεννώσεως, ἦτοι ὁ ὑπόλογος τετραγῶνος ὧν ὁ αὐτὸς διαμένει, τουτέστιν ὑπόλογός ἐστι καὶ ἐν τῇ ἐξ αὐτῆς ἀπογεννηθείσῃ κατ' ὀρθότητα· ὁ δὲ πρῶτος ἦτοι ὁ πρόλογος τῆς ἀπογεννώσεως ἐπὶ τὸν ἐλάττονα ἦτοι τὸν ὑπόλογον τῆς κατ' ἀντιστροφὴν ἀπογεννηθείσης διαβαίνει· οἶον ἐπὶ ὑποδείγματι ἔστω σχέσις διπλασία, ἢ α', β', δ' καὶ γενέσθω διὰ τῶν προσταγμάτων κατὰ μὲν ὀρθότητα ἑτέρα σχέσις τριπλασία, ἢ α' γ' θ'· κατὰ δὲ ἀντιστροφὴν ἡμιόλιος ἢ δ' ε' θ'· ὅρα ὅτι ἡ μόνος ὑπόλογος οὕσα ἐν τῇ διπλασίᾳ ὑπόλογός ἐστι καὶ ἐν τῇ τριπλασίᾳ κατ' ὀρθότητα ἀπογεννηθείσῃ· ὁ δὲ δ' πρόλογος ὧν ἐν ἐκείνῃ, ὑπόλογος γίνεται (γίνονται N.) ἐν τῇ ἡμιολίᾳ κατὰ ἀντιστροφὴν· ὅπου γὰρ (γὰρ ὅπου N.) ἔφη, ὡς οἱ ἄκροι τῶν τοιούτων σχέσεων τετραγῶνοί εἰσιν, οὐκ ἐπὶ πασῶν φαίνεται συμβαῖνον, ἀλλ' ἢ ἐπὶ μόνων τῶν ἀπ' ἰσότητος, ἧτις ἐστὶν ἐν μονάσῃ ἢ τετρασίᾳ, ἢ ἄλλοις τισὶ τετραγώνοις οὕσιν ἀριθμοῖς· αἱ γὰρ ἀπὸ δυάδων ἢ τριάδων ἢ ἄλλου τινὸς μὴ τετραγώνου ἀριθμοῦ οὐκ ἔχουσι τοὺς ἄκρους τετραγῶνους. οἶον ἔστω β', β', β', πάντως κατὰ τὰ προσταγματα γενήσονται, ἢ τε β', δ', ἢ, καὶ ἐκ ταύτης ἢ τε β', ε', ἢ καὶ ἢ ἢ, ἢβ', ἢγ'· ἀλλ' οὐκ ἔξουσι τοὺς ἄκρους τετραγῶνους· αἴτιον δ', ὅτι αἱ ἀπὸ μονάδων ἐλάχισται εἰσι τῶν τὸν αὐτὸν λόγον ἔχουσῶν αὐταῖς· καὶ δεδεικται τῷ στοιχειοτῆ, ὅταν ὧσι τρεῖς ἀριθμοὶ ἐλάχιστοι τῶν τὸν αὐτὸν λόγον ἔχόντων αὐτοῖς, οἱ ἄκροι τετραγῶνοί εἰσι. N.

1, 23. extr. Vs. 148. (p. 108. Vs. 13. Id. Ast.) εὐρήσεις.] Μέχρι τούτου τὸ πρῶτον εὐρίσκεται βιβλίον· τὸ δ' ἄλλο περιτόν. Nam sane uterque cod. Norimb. et Guelf. post εὐρήσεις, extremum libri verbum, addidit quae in edd. Paris. et Astii omissa sunt: Ἐπὶ πασῶν μέντοι τῶν ἐκκειμένων ἐκθέσεων οἱ ἄκροι τετραγῶνοί εἰσιν. οἱ δὲ μέσοι ἐκ τῶν πλευρῶν αὐτῶν ἐπ' ἀλλήλας γενομένων· καὶ ὁ μὲν πρῶτος τῆς ἀπογεννώσεως εἰς τὸν ἐλάττονα τῆς γενομένης μεταβαίνει· ἐν ἀμφοτέραις δὲ

ταῖς γεννηθείσαις δ' ἑσχατος καὶ ὁ μείζων τετράγωνοι ὡσαύτως εἰσίν.

Haec scholia serae Graecitatis speciem prae se ferunt, quod vel sola affatim docet aberratio a lege nomina pluralia cum singulari verborum numero construendi. Quae quidem, incertum est, utrum auctoribus scholiorum, an scribis sit tribuenda. Nam illa et iam in ipsis longe Nicomacho antiquiorum scriptorum codicibus Mss. crebro deprehenditur, v. c. in operum Xenophonteorum codd., ut vidi, Parisiensibus omnibus.

His plura addere propter libelli scholastici angustias adjungere non licuit. Superest, ut jam instituto more antiquo et sollemni Patronos et fautores gymnasii non minus, quam juventutis studiosae amicos et litteraturae classicae cultores humanissimos observanter humaniterque invitem, ut, quo studia juvenilia et scholastica praesentia sua incitent prosequantur et augeant, frequentes auditores aestimatoresque candidi adsint benevolasque aures praebeant Nicolaitanorum aliquot scholae valedicentium orationibus. Quod felix faustumque sit!